

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και δεύτερον αριθμούντες χρόνον
 'στην κλεινὴν ἐδρασίωμεν γῆν τῶν Παρθενίων.

Χίλια ἑκατόσα κ' ἕξη
 κ' ἑκατὰ χίλια Μπαρμπαλέτη.

Τῶν ἡρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.
 Ἰράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
 Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὸ φράγκα εἶναι μ' ὄνο.
 Γιὰ τὰ ξένα ἄνω μερὰ—δὲ καὶ φράγκα καί' στὸ χέρι.

'Ουτὼδ' ἑκοσιμία,
 καθ' ἕνα νημέρια.

Πόντος ἑκατόσα σὺν ἕξηντα τρία
 κ' ἔρχισε μουμουρούρι καθεμὰ φαιρία.

Τοῦ Ρομηοῦ μας τὸ Γραφεῖον τὸ κατὰ μαστον ὄδῳ
 'στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόγου κείται τὰρα τὴν ἰδὴν,
 ποῦναι δράσιως μεγάλην πολυτάραχος σταθμὸς,
 'στὴν οἰκίαν Ἑμπεριρίου, δεκατέσσαρ' ἀριθμὸς.

Προσκλησις τοῦ σωτηρίου τῶν Ρομηῶν Βουλευτηρίου.

'Επειδὴ πολλὴ ἠκούσθη μὲς 'στὸ κράτος κοπετός,
 ἐπειδὴ συμβάν συνέθη σοβαρὴν καί' στὴν Ἀδοστρία,
 ἐπειδὴ κ' ὁ Γολουόφσκι, πρῶτος φίλος μας κ' αὐτός,
 παρητήθη τελευταίως ἀπὸ τὴν Καγκελάρια.

'Επειδὴ, καθὼς ἐκ τόσων μαρτυρεῖται τεκμηρίων,
 ἔγινε συνομιλία καὶ τῶν δῶν Καγκελάριων,
 δηλαδὴ τοῦ Γολουόφσκι καὶ τοῦ Δ' Ἀϊρενταλ τοῦ βλάχου,
 πῶς θὰ δείξη καὶ θὰ κάμῃ.

'Επειδὴ κ' ὁ Γολουόφσκι πρὸς τὸν Δ' Ἀϊρενταλ προσκλήσων
 τοῦδῶς παραγγελλιάς
 γιὰ διάφορας δουλειάς,
 καὶ τοῦ' εὐστῆσαι πρὸ πάντων νᾶναι φίλος τῶν Ἑλλήνων.

'Επειδὴ κ' αὐτός ὁ γέρος Καγκελάριος ὁ φίλος
 διεκρούεζε στρωμῆλος
 πρὸς γακρὰν τοῦ Περικλέτου καὶ τοῦ κάθε πατριώτου
 πῶς καθόλου δὲν θ' ἀλλάξη τὴν πολιτικὴν τοῦ πρώτου,
 μὰ θερμότερος φιλέλλην θ' ὀπρᾶν κ' ἀληθῆς
 ὥπως ὁ παραιτηθείς.

'Επειδὴ κ' ὁ Θεοτόκης, πῶς δὲν κάνει χωρατὰ,
 γὰ κηρύξη μελετῆ
 διὰ στόματος Σκουζέ,
 διπλωμάτου μας ποζέ,

πῶς κ' αὐτὸς θ' ἀκολουθήσῃ
 τὴν πολιτικὴν τὴν ἰδίαν,
 κ' ἂν τὴν Πάλλην ἐρεθίσῃ
 καὶ προτρέξῃ 'στὰ σαβίδια.

'Ἐπειδὴ κ' ὁ Πάλλης τὰρα
 λένε πῶς θὰ πάρη φόρα,
 καὶ τὸν Κόντε θὰ ρωτήσῃ πῶς ε' αὐτὰς τὰς περιστάσεις,
 πῶς γενναῖα πρέπει δράσις,
 'πῆγαινε 'στὴν Κηφισιά καὶ 'στὰ μελοδράματα,
 κ' ἔκανε μεγάλο χέρι
 βλέπωντας τοῦ Ζῦπ τὸ νᾶσι
 κ' ἄλλα τέτοια πράγματα;

'Ἐπειδὴ καί' στὸ Μαρόκο φαίνεται πῶς θὰ γερῇ
 ἐπανάστασις δεινὴ,
 κ' ὁ Σουλτάνος τοῦ Μαρόκου, πῶς δὲν δέχεται δουλείαν,
 τάβαλε μὲ τὴν Γαλλίαν.

'Ἐπειδὴ καί' στὸ Μαρόκο λένε σφόδρα δυνατὸ
 πῶς ἀπέστειλαν οἱ Γάλλοι,
 καὶ δὲν ἔξορμε κ' αὐτὸ
 τί δουλειὰ μ'πορεῖ νὰ βγάλῃ.

'Ἐπειδὴ κ' αὐτὸ τὸ νιόν Ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας
 εἶναι φανερόν καὶ δηλον
 αἰσθημα πῶς τρέφει φίλον
 πρὸς τὴν χώραν τῆς εὐκλείας,
 τῶν ἔθνων τὴν κυβερνάντας
 πῶς γαλλίσει κατὰ πάντα.

'Ἐπειδὴ βεβαίως ἔχει
 κάθε ρήτωρ, πῶς βροντᾷ,
 πῶς γιὰ τοῦτο τὸ λιμέρι
 νοιώθουν μέσα τῶν αἰσθητῶν

